

LECTURE #1

“CHỨC DANH VÀ VỊ TRÍ NGƯỜI MỤC SƯ”

*“Ấy chính Ngài đã cho người này làm Sứ Đồ, kẻ kia làm Tiên Tri, người khác làm Thầy Giảng Tin Lành, kẻ khác nữa làm Mục Sư và Giáo Sư”
(Êph. 4:11)*

I. Tổng Quát Về Người Mục Sư

(Tr. 15)

Để có được chân dung trung thực của người Mục Sư, cơ sở tham chiếu duy nhất và tối hậu là Lời Kinh Thánh. Chân dung người Mục Sư sẽ được rõ nét qua việc phân tích các sự khái thị trong Kinh Thánh.

Từ liệu “Mục Sư” (Gk. *poimen*) xuất hiện khoảng vài mươi lần trong Kinh Thánh Tân Ước:

- “*Đấng Chăn*” (Ma. 2:6; Hê. 13:20; 1Phi. 2:25), “*kẻ chăn*” (Ma. 9:36; 25:32; 26:31; Mác 14:27; Gi. 10:12; 1Phi. 5:4); “*người chăn*” (Mác 6:34; Gi. 10:2; 11[2 lần]; 14; 16); “*chăn giữ*” (Khải. 7:17), “*mấy kẻ chăn*” (Lu. 2:8), “*bọn chăn chiên*” (Lu. 2:15, 18, 20), “*kẻ coi sóc*” (Công. 20:28), “*chăn bầy*” (1Phi. 5:2), “*người chăn chiên*” (Giu. 12), “*mục sư*” (Êph. 4:11).
- Tuy nhiên, Êph. 4:11 là lần duy nhất từ liệu này được sử dụng để nói về vai trò nhà lãnh đạo thuộc linh trong Hội Thánh của người Mục Sư:
“Ấy chính Ngài đã cho người này làm Sứ Đồ, kẻ kia làm Tiên Tri, người khác làm Thầy Giảng Tin Lành, kẻ khác nữa làm Mục Sư và Giáo Sư”
(Êph. 4:11)

Ý nghĩa của từ liệu này là “người chăn bầy” (*poimen*, danh từ) đầu rằng trong Êph. 4:11 được dịch nghĩa một cách tổng quát là “Mục Sư” (là một từ liệu Hy Lạp chỉ về “người chăn bầy”). Hình thái động từ của *poimaino*, xuất hiện khoảng hơn 10 lần trong Kinh Thánh Tân Ước. “*Poimaino*” hàm nghĩa “chăn bầy”, “thực hiện các phận sự của người chăn bầy”. Từ liệu này cũng được dùng 2 lần để nói về công việc lãnh đạo của người Mục Sư trong Hội Thánh (Công. 20:28; 1Phi. 5:2).

1. Ý Nghĩa Căn Bản Của Chức Danh “Mục Sư”

Theo cách dùng của từ liệu chỉ về người Mục Sư, ý tưởng nổi bật là về sự hướng dẫn và bảo vệ bầy chiên chứ không phải là cai trị. Khái niệm “người chăn bầy” ở Phalêtin nói về người hướng dẫn, dắt dẫn từ phía trước chứ không phải là thúc đẩy từ phía sau.

(1) Về vị trí, Mục Sư (*poimen*, danh từ) đứng ở vị trí người lãnh đạo, bảo vệ và cung cấp với lòng yêu thương, thái độ hạ mình, và ý chí hy sinh:

◆ Gi. 10:11-15

“¹¹Ta là người chăn hiền lành; người chăn hiền lành vì chiên mình phó sự sống mình. ¹²Kẻ chăn thuê chẳng phải là người chăn, và chiên không phải thuộc về nó, nếu thấy muông sói đến, thì nó bỏ chiên chạy trốn; muông sói cướp lấy chiên và làm cho tản lạc. ¹³Ấy vì nó là kẻ chăn thuê, chẳng lo lắng chi đến chiên. ¹⁴Ta là người chăn hiền lành, Ta quen chiên Ta, và chiên Ta quen Ta, ¹⁵cũng như Cha biết Ta, và Ta biết Cha vậy; Ta vì chiên Ta phó sự sống mình”

◆ Êph. 4:11-12

“¹¹Ấy chính Ngài đã cho người này làm Sứ Đồ, kẻ kia làm Tiên Tri, người khác làm Thầy Giảng Tin Lành, kẻ khác nữa làm Mục Sư và Giáo Sư, ¹²để các thánh đồ được trọn vẹn về công việc của chức dịch và sự gây dựng Thân Thể Đáng Christ”

(2) Về chức năng, công việc của người Mục Sư là chăm nuôi, chăn dắt (*poimaino*, động từ):

◆ Gi. 21:16

“Ngài lại phán lần thứ hai cùng người rằng: Hỡi Simôn, con Giônã, người yêu Ta chẳng? Phierơ thưa rằng: Lạy Chúa, phải, Chúa biết rằng tôi yêu Chúa. Đức Chúa Jêsus phán rằng: Hãy chăn chiên Ta”

◆ Công. 20:28

“Anh em hãy giữ lấy mình, và luôn cả bầy mà Đức Thánh Linh đã lập anh em làm kẻ coi sóc, để chăn Hội Thánh của Đức Chúa Trời, mà Ngài đã mua bằng chính huyết mình”

◆ 1Phi. 5:2-3

“²Hãy chăn bầy của Đức Chúa Trời đã giao phó cho anh em; làm việc đó chẳng phải bởi ép tình, bèn là bởi vui lòng, chẳng phải vì lợi dơ bẩn, bèn là hết lòng mà làm, ³chẳng phải quản trị phân trách nhiệm chia cho anh em, song để làm gương tốt cho cả bầy”

◆ Giu. 1:12

“Những kẻ đó là dẫu vít trong đám tiệc anh em, như người chăn chiên chỉ tưởng nuôi mình cho no nê, không lo sợ gì; như

đám mây không nước, theo gió đưa đi đây đó, như cây tàn mùa thu, không có trái, hai lần chết, tróc lên bứt rễ”

◆ Khải. 7:17

“Vì Chiên Con ở giữa Ngôi sẽ chăn giữ và đưa chúng đến những suối nước sống; Đức Chúa Trời sẽ lau hết nước mắt nơi mắt chúng”

2. Các Đặc Điểm Của Chức Danh “Mục Sư”

Sứ Đồ Phaolô dùng các từ liệu “Trưởng Lão” (*presbuteros*), “Giám Mục” (*episkopos*), và “Mục Sư” (*poimen*) để chỉ về cùng một nhóm người. Các từ liệu ấy có vẻ như rất đồng nghĩa với nhau. Những người này...

(1) Phải được phong lập:

◆ Công. 14:23

“Khi hai Sứ Đồ khiến lựa chọn những Trưởng Lão trong mỗi Hội Thánh, cầu nguyện và kiêng ăn xong, thì dâng các người đó cho Chúa là Đấng mình đã tin đến”

◆ Tít 1:5-9

“⁵Ta đã để con ở lại Corét dựng sắp đặt mọi việc chưa thu xếp, và theo như ta đã răn bảo cho con mà lập những Trưởng Lão trong mỗi thành. ⁶Mỗi người trong vòng Trưởng Lão đó phải cho không chỗ trách được. Chẳng nên kiêu ngạo, giận dữ, nghiện rượu, hung tàn, tham lợi; ⁸nhưng phải hay tiếp đãi khách, bạn với người hiền, khôn ngoan, công bình, thánh sạch, tiết độ, ⁹hằng giữ đạo thật y như đã nghe dạy, hầu cho có thể theo Đạo Lành mà khuyên dỗ người ta và bác bỏ lại kẻ chống trả”

(2) Để trông nom Hội Thánh:

◆ Công. 15:1-29

“²Nhân đó, có sự khác ý và cuộc cãi lẽ dữ dội giữa Phaolô và Banaba với mấy người đó, người ta nhứt định Phaolô và Banaba với mấy người trong bọn kia đi lên thành Giêrusalem, đến cúng các Sứ Đồ và Trưởng Lão dâng hỏi về việc này... ⁴Vừa tới thành Giêrusalem, được Hội Thánh, các Sứ Đồ và Trưởng Lão tiếp rước, rồi thuật lại mọi điều Đức Chúa Trời đã cậy mình làm.... ⁶Các Sứ Đồ và các Trưởng Lão bèn họp lại để xem xét về các việc đó... ²²Kế đó, các Sứ Đồ và Trưởng Lão cùng cả Hội Thánh bèn quyết định sai những người đã được chọn ở nơi mình đi với Phaolô và Banaba đến thành Antiốt...”

◆ Công. 16:4

“Hễ ghé qua thành nào, hai người cũng dặn biểu phải

giữ mấy lễ luật mà Sứ Đồ và Trưởng Lão tại thành Giêrusalem đã lập ra”

◆ Công. 20:17

“Bây giờ, Phaolô sai người ở thành Milê đi tới thành Êphêsô, mời các Trưởng Lão trong Hội Thánh đến”

◆ Công. 20:28-32

“²⁸Anh em hãy giữ lấy mình và luôn cả bầy mà Đức Thánh Linh đã lập anh em làm kẻ coi sóc, để chặn Hội Thánh của Đức Chúa Trời, mà Ngài đã mua bằng chính huyết mình. ²⁹Còn tôi biết rằng sau khi tôi đi, sẽ có muôn sói dữ tợn xen vào trong vòng anh em, chẳng tiếc bầy đâu; ³⁰lại giữa anh em cũng sẽ có những người nói lời hung ác dấy lên, rúng sức đổ môn đồ theo họ. ³¹Vậy, hãy tỉnh thức, nhớ lại rằng trong vòng ba năm hằng đêm và ngày, tôi hằng chảy nước mắt ra mà khuyên bảo cho mọi người luôn. ³²Bây giờ, tôi giao phó anh em cho Đức Chúa Trời và cho Đạo của Ngài, là giao phó cho Đấng có thể gây dựng, và ban gia tài cho anh em chung với hết thảy những người được nên thánh”

◆ Công. 21:18

“Bữa sau, Phaolô đi với chúng ta tới nhà Giacô, có hết thảy các Trưởng Lão nhóm họp tại đó”

◆ 1Ti. 5:17-19

“¹⁷Các Trưởng Lão khéo cai trị Hội Thánh thì mình phải kính trọng bội phần, nhưt là những người chịu chức rao giảng và dạy dỗ. ¹⁸Vì Kinh Thánh rằng: Người chớ khóp miệng con bò đương đập lúa; và người làm công thì đáng đươc tiền công mình. ¹⁹Đừng chấp một cái đơn nào kiện một Trưởng Lão mà không có hai hay ba người làm chứng”

◆ 1Phi. 5:1-5

“¹Tôi gửi lời khuyên nhủ này cho các bậc Trưởng Lão trong anh em, tôi đây cũng là Trưởng Lão như họ, là người chứng kiến sự đau đớn của Đấng Christ, và cũng có phần về sự vinh hiển sẽ hiện ra: ²Hãy chặn bầy của Đức Chúa Trời đã giao phó cho anh em; làm việc đó chẳng phải bởi ép tình, bèn là bởi vui lòng, chẳng phải vì lợi dơ bản, bèn là hết lòng mà làm, ³chẳng phải quản trị phân trách nhiệm chia cho anh em, song để làm gương tốt cho cả bầy. ⁴Khi Đấng làm đầu các kẻ chặn chiên hiện ra, anh em sẽ đươc mảo triều thiên vinh hiển, chẳng hề tàn héo. ⁵Cũng khuyên bọn trẻ tuổi, hãy phục theo các

Trưởng Lão. Hết thầy đối đãi với nhau phải trang sức bằng sự khiêm nhường; vì Đức Chúa Trời chống cự kẻ kiêu ngạo, mà ban ơn cho kẻ khiêm nhường”

(3) Sóng nêu gương sáng, dạy dỗ cho Hội Thánh:

◆ 1Ti. 4:11-16

“¹¹Kìa là điều con phải rao truyền và dạy dỗ. ¹²Chớ để người ta khinh con vì trẻ tuổi; nhưng phải lấy lời nói, nét làm, sự yêu thương, đức tin và sự tinh sạch mà làm gương cho các tín đồ. ¹³Hãy chăm chỉ đọc sách, khuyên bảo, dạy dỗ, cho đến chừng ta đến. ¹⁴Đừng bỏ quên ơn ban trong lòng con, là ơn bởi lời tiên tri, nhân Hội Trưởng Lão đặt tay mà đã ban cho con vậy. ¹⁵Hãy sẵn sóc chuyên lo những việc đó, hầu cho thiên hạ thấy sự tấn tới của con. ¹⁶Hãy giữ chính mình con và sự dạy dỗ của con; phải bền đỗ trong mọi sự đó, vì làm như vậy thì con và kẻ nghe con sẽ được cứu”

◆ Gia. 5:14-15

“¹⁴Trong anh em có ai đau ốm chăng? Hãy mời các Trưởng Lão Hội Thánh đến, sau khi nhân danh Chúa xức dầu cho người bệnh đoán, thì các Trưởng Lão hãy cầu nguyện cho người. ¹⁵Sự cầu nguyện bởi đức tin sẽ cứu kẻ bệnh, Chúa sẽ đỡ kẻ ấy dậy; nếu kẻ bệnh có phạm tội, cũng sẽ được tha”

II. Vị Trí Người Mục Sư Trong Hội Thánh

(Tr. 20)

1. Theo Cách Hiểu “Dân Chủ”

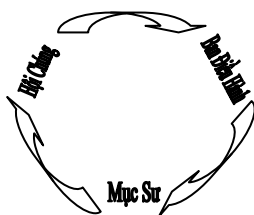
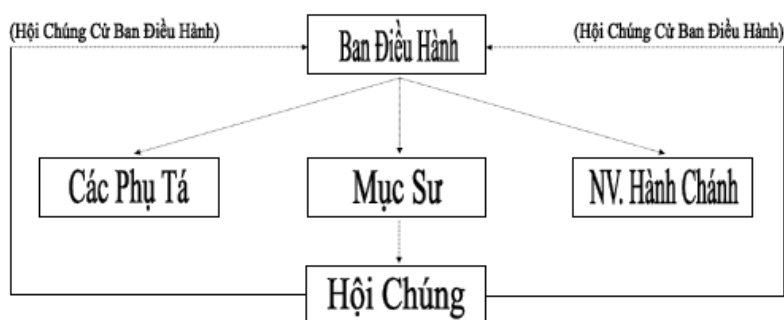
Ngày nay, nhiều khi vị trí của người Mục Sư trong Hội Thánh không còn được hiểu đúng theo lời dạy của Kinh Thánh. Ảnh hưởng thế tục đối với Hội Thánh đã khiến cho vị trí hợp Kinh Thánh của người Mục Sư ít nhiều bị méo mó:

Hệ lãnh đạo trong Hội Thánh ngày nay chủ yếu dựa vào Ban Điều Hành (do hội chúng chọn) và Mục Sư (do Ban Điều Hành chọn hoặc hội chúng chọn). Ban Điều Hành chịu trách nhiệm trước hội chúng, hội chúng chịu trách nhiệm trước Mục Sư, Mục Sư chịu trách nhiệm trước Ban Điều Hành. Mỗi bộ phận trong hệ lãnh đạo của Hội Thánh đều phải có trách nhiệm trực tiếp trước một thành phần nhất định nào đó. Mỗi người trong hệ lãnh đạo đều được chọn lựa. Ngày nay, phần lớn các Hội Thánh Địa

Phương đều có vẻ hài lòng khi xây dựng được một cơ chế lãnh đạo theo mô hình này, và phần đông đều xem cơ chế lãnh đạo của Hội Thánh như thế là “dân chủ”.

SƠ ĐỒ HỘI THÁNH THEO CÁCH HIỂU “DÂN CHỦ”

Thế nhưng, Hội Thánh là Hội Thánh theo Kinh Thánh; vì vậy, một câu hỏi cần phải được nêu lên là “Liệu những gì đã được Đức Chúa Trời khải thị trong Kinh Thánh Tân Ước có phải là nhằm xây dựng một mô hình ‘dân chủ’ như thế hay không?”

2. Theo Cách Hiểu “Chức Năng”

Vì trọng tâm của sự phân tích ở đây là để nhận diện vị trí hợp Kinh Thánh của người Mục Sư, chúng ta cần phải trở lại với Êph. 4:11...

“Ấy chính Ngài đã cho người này làm Sứ Đồ, kẻ kia làm Tiên Tri, người khác làm Thầy Giảng Tin Lành, kẻ khác nữa làm Mục Sư và Giáo Sư”

Nhiều người cho rằng vai trò Mục Sư và vai trò Giáo Sư được buộc làm một với nhau trong phân đoạn Kinh Thánh này (Êph. 4:11, “*Mục Sư và Giáo Sư*”), và điều đáng nên lưu ý là, đây là lần duy nhất từ liệu “Mục Sư” được sử dụng trong Kinh Thánh Tân Ước¹.

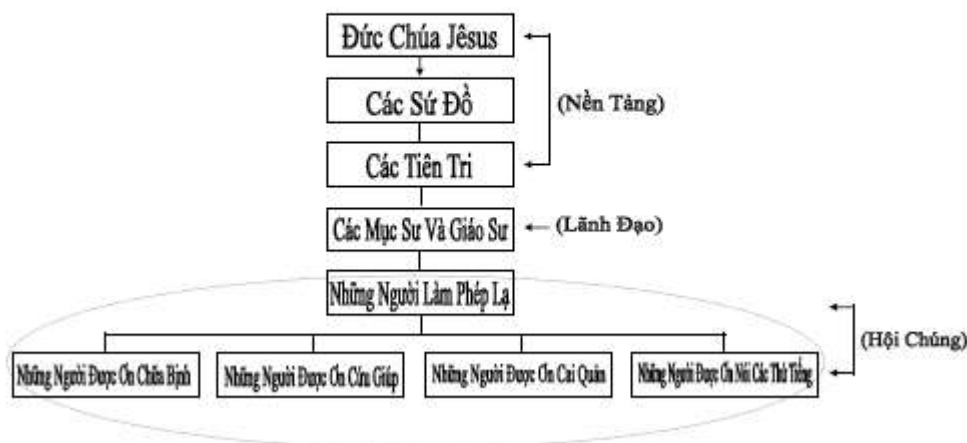
Như vậy, Mục Sư được chỉ định vào vị trí Người Chăn Bầy và là Giáo Sư

¹ Thật ra, một cách hiểu như thế cũng có cơ sở Kinh Thánh. Tuy nhiên, vai trò Giáo Sư được Kinh Thánh đề cập nhiều lần hơn là vai trò Mục Sư, và Kinh Thánh tỏ cho thấy rằng Giáo Sư là những người có ơn giảng dạy: “Đức Chúa Trời đã lập trong Hội Thánh, thứ nhứt là Sứ Đồ, thứ nhì là Đáng Tiên Tri, thứ ba là Thầy Giáo, kẻ đến kẻ làm phép lạ, rồi kẻ được ơn chữa bệnh, cứu giúp, cai quản, nói các thứ tiếng” (1 Cô. 12:28)

của hội chúng. Vì thế, căn cứ vào sự dạy dỗ của Êph. 4:11 và 1Cô. 12:28, nhiều người thích biểu diễn cơ chế lãnh đạo trong Hội Thánh theo ân tứ thuộc linh dựa trên mô hình sau đây:

SƠ ĐỒ HỘI THÁNH THEO CÁCH HIỂU “CHỨC NĂNG”

3. Cách Hiểu Được Soạn Giả Đề Nghị

Dẫu cơ chế lãnh đạo trong Hội Thánh có theo mô hình nào thì vẫn có một câu hỏi then chốt cần phải được trả lời: Người Mục Sư có vị trí như thế nào trong Hội Thánh? Nói cách khác: Người Mục Sư đứng ở đâu trong sự tổ chức Hội Thánh của Đức Chúa Trời? Ân tứ thuộc linh được ban cho từng tín hữu thật của Đức Chúa Jêsus (1Cô. 12:7) nhưng Đức Chúa Trời “*chẳng phải là Chúa sự loạn lạc, bèn là Chúa sự hòa bình*” (1Cô. 14:33), Hội Thánh của các thánh đồ phải có sự coi sóc chung của các nhà lãnh đạo thuộc linh dưới sự dắt dẫn của Đức Chúa Trời, bảo đảm được rằng mọi sự đều hợp nguyên tắc Kinh Thánh. Câu trả lời cần phải được căn cứ chặt chẽ theo các sự dạy dỗ Kinh Thánh...

Theo Kinh Thánh, có vẻ Mục Sư là Trưởng Lão chịu chức giảng dạy trong Hội Thánh, và vai trò giảng dạy của người Mục Sư trong Hội Thánh là vai trò người chăn bầy theo sự xúc dầu và trong sự dắt dẫn của Đức Chúa Jêsus...

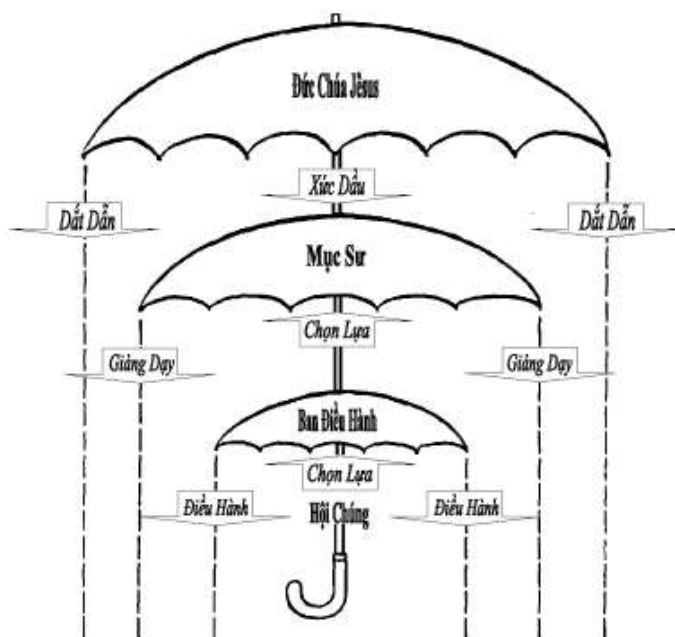
(Hê. 13:20)

“Đức Chúa Trời bình an, là Đấng bởi huyết giao ước đời đời mà đem Đấng Chăn Chiên Lớn là Đức Chúa Jêsus chúng ta ra khỏi từ trong kẻ chết”

(Gi. 21:15-17)

MỘT CÁCH HIỂU ĐƯỢC ĐỀ NGHỊ

“¹⁵Khi ăn rồi, Đức Chúa Jêsus phán cùng Simôn Phierơ rằng: Hỡi Simôn, con Giôna, người yêu Ta hơn những kẻ này chẳng? Phierơ thưa rằng: Lạy Chúa, phải, Chúa biết rằng tôi yêu Chúa. Đức Chúa Jêsus phán rằng: Hãy chẵn những chiên con Ta, ¹⁶Ngài lại phán lần thứ hai cùng người rằng: Hỡi Simôn, con Giôna, người yêu Ta chẳng? Phierơ thưa rằng: Lạy Chúa, phải, Chúa biết rằng tôi yêu Chúa. Đức Chúa Jêsus phán rằng: hãy chẵn chiên Ta. ¹⁷Ngài phán cùng người đến lần thứ ba rằng: Hỡi Simôn, con Giôna, người yêu Ta chẳng? Phierơ buồn rầu vì Ngài phán cùng mình đến ba lần: Người yêu Ta chẳng? Người bèn thưa rằng: Lạy Chúa, Chúa biết hết mọi việc; Chúa biết rằng tôi yêu Chúa! Đức Chúa Jêsus phán rằng: Hãy chẵn chiên Ta”

(Công. 20:28)

“Anh em hãy giữ lấy mình và luôn cả bầy mà Đức Thánh Linh đã lập anh em làm kẻ coi sóc, để chẵn Hội Thánh của Đức Chúa Trời, mà Ngài đã mua bằng chính huyết mình”

(Êph. 4:11-12)

“¹¹Ấy chính Ngài đã cho người này làm Sứ Đồ, kẻ kia làm Tiên Tri, người khác làm Thầy Giảng Tin Lành, kẻ khác nữa làm Mục Sư và Giáo Sư, ¹²để các thánh đồ được trọn vẹn về công việc của chức dịch và sự gây dựng Thân Thể Đấng Christ”

(1Phi. 5:1-4)

“^dTôi gửi lời khuyên như này cho các bậc Trưởng Lão trong anh em, tôi đây cũng là Trưởng Lão như họ, là người chứng kiến sự đau đớn của Đấng Christ, và cũng có phần về sự vinh hiển sẽ hiện ra: ²Hãy chẵn bày của Đức Chúa Trời đã giao phó cho anh em; làm việc đó chẳng phải bởi ép tình, bèn là bởi vui lòng, chẳng phải vì lợi dơ bản, bèn là hết lòng mà làm, ³chẳng phải quản trị phần trách nhiệm chia cho anh em, song để làm gương tốt cho cả bầy. ⁴Khi Đấng làm đầu các kẻ chẵn chiên hiện ra, anh em sẽ được mǎo triều thiên vinh hiển, chẳng hề tàn héo”

(1Ti. 5:17)

“Các Trưởng Lão khéo cai trị Hội Thánh thì mình phải kính trọng bội phần, nhưt là những người chịu chức rao giảng và dạy dỗ”

(Hê. 13:17)

“Hãy vâng lời kẻ dắt dẫn anh em và chịu phục các người ấy, - bởi các người ấy tỉnh thức về linh hồn anh em, dường như phải khai trình, - hầu cho các người ấy lấy lòng vui mừng mà làm xong chức vụ mình, không phàn nàn chi, vì ấy chẳng ích lợi gì cho anh em”

